

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil tillade mig at starte med at give et svar på hr. Fischers spørgsmål til hr. Bilgrav-Nielsen, set fra et CD-synspunkt. CD går til valg på fire ting: Vi går til valg på de resultater, som regeringen har opnået; vi går til valg på det forslag til finanslov, som regeringen fremsætter; vi går til valg på den åbningstale, statsministeren holder, og vi går til valg på en ønskeliste, som er CD's bud på et nyt regeringsgrundlag. Det er disse fire ting, der vil indgå i den valgkamp, CD vil føre til efteråret.

Så til fru Lilli Gyldenkilde, der rejser spørgsmålet: Hvor er fjenden? Nu har fru Lilli Gyldenkilde jo rejst dette spørgsmål tidligere, i hvert fald på de valgmøder, vi har haft sammen op til EU-valget, og her har vi diskuteret det. Jeg vil godt fortsætte diskussionen her i dag og sige, at efter CD's opfattelse er det lidt naivt at tro, at USA stadig vil klare Europas sikkerhedsmæssige problemer. Lidt provokerende kunne man måske spørge: Hvor er de amerikanske sikkerhedsinteresser i det tidligere Jugoslavien?

Vi tror, USA har sikkerhedsinteresser, når det drejer sig om det amerikanske nær område; vi tror, de europæiske lande har sikkerhedsinteresser, når det drejer sig om det europæiske nær område, og vi tror, USA og Europa har fælles sikkerhedsinteresser i nogle overordnede spørgsmål; dem skal NATO klare. Men de steder, hvor et europæisk forsvarssamarbejde – altså Vestunionen – kan have en opgave, er ved de forskellige konflikter i Øst- og Centraleuropa, hvor man under FN-kasket vil bede regionale sammenslutninger om at gå ind og løse FN-opgaver for blot at give et eksempel. Men hvorfor i alverden skal amerikanerne dog blande sig i det? Det er da en europæisk opgave. Og bortset fra, at amerikanerne har andet at tænke på end hele tiden at redde Europa, synes jeg godt, vi efterhånden kunne lære lidt af historien og erkende, at vi også har vore egne interesser, så det er min opfattelse, at der er meget gode grunde til, at europæerne fejler for egen dør. Det er nemlig også her, vi finder fjenden.

Formanden:

Hr. Bilgrav-Nielsen for en kort bemærkning, og jeg har fortsat en længere liste. Der er seks

ordførere, der endnu ikke har haft ordet i første omgang.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg vil kort repetere for hr. Kim Behnke, at det ikke var Det Radikale Venstre, der afgjorde, om der skulle være folketingsvalg ved sidste regeringsskifte. Det afgjorde den regering, der gik af.

Og dernæst: Når hr. Kim Behnke synes, man skal undlade at præsentere noget samlet oplæg, må hr. Kim Behnke også i dag erkende, at Fremskridtspartiet i hvert fald slet ikke får nogen udenrigspolitisk indflydelse på den regering, som Fremskridtspartiet ønsker. Jeg henviser til Berlingske Tidende den 10. maj, hvor hr. Ellemann-Jensen siger:

»De får ikke noget på udenrigs-, sikkerheds-, forsvars- og Europapolitikken, og så er der ikke grund til at spille mere tid på det spørgsmål.«

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg synes egentlig, det er meget typisk for denne debat, at Socialdemokratiets ordfører, hr. Frank Jensen, kun kan tale om fru Thatchers England. Man har ikke selv noget bud, man dvæler i fortiden og tænker ikke på fremtiden. Vi kunne jo også fremdrage socialisterne i Spanien og den måde, de nationaliserer tingene på og ødelægger kommunalfuldmagten osv., men det er jo to forskellige lande.

Det, vi diskuterer her under afslutningsdebatten, er, hvad vi har foretaget os her i Folketinget, og hvad vi vil foretage os i de kommende år. Men Socialdemokratiets ordfører kan kun dvæle i Thatcher-skyggen, og jeg siger bare: Velbekomme, bliv endelig ved med det! Det er den danske befolkning selvfølgelig meget interesseret i.

Formanden:

Jeg håber medlemmerne vil forstå, at jeg synes, jeg er nødt til inden længe at slutte denne række af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Det er til hr. Bilgrav-Nielsen. Vi nærmer os